

PRZYUCZAĆ (2) *vb impf*

a jasne.

inf przyuczać (1). ◇ [*praes* 1 sg przyuczam.] ◇ *fut* 3 sg f przyuczać będzie (1).

Sł stp brak, *Cn notuje*, *Linde bez cytatu s.v. przyuczyć*.

Przyzwyczajając do czegoś, wdrażać, przygotowywać; condocere, consuescere, formare, instituere Cn [kogo] (2) : [Przyuczam/ Doceo, assuefacio. Volck Vvv4v.]

przyuczać do czego (1): Náucźcie fię y wy rodzicy ták dziateczki swoie z młodu do zakonu Bożego [...] przyuczác: żeby czego Boże vchoway/ gdyby w pogánłką ábo Heretycką rękę wpádły/ zátzymác fię przy S. wierze vmiály *SkarŻyw* 48.

przyuczać czym (1): A bárzo mu [*królowi Zygmunтови III*] też pomogą przykłády y náuká/ wielkiew Krowey nászey/ potomká ołtátniego Iágiełłow [...] / Anny żony Stepháná przezacnego Krolá/ á Ciotki W.K.M. ktora tu ná chrzeft iego przyechawłzy/ poćiechę wielką odniołłá. á Boże áby wietłżá/ gdy ná dorolły rozum iego pátrzyć/ y vpominánien y wzorem poštěpkow swoich/ przyuczác go będzie. *SkarKaz*)(4v.

Synonim: przyzwyczajác.

Formacje współrdzenne cf UCZYĆ.

AĆ